

ת"פ 46126/06/12 - מדינת ישראל נגד ר. א.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46126-06-12 מדינת ישראל נ' א. (אחר/נוסף)

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ר. א. על ידי עו"ד צבי מנדל

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים וסיוע לגניבה וצרף תיק נוסף (ת"פ 10-11-26857) בו הודה והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בצוותא.

על פי עובדות כתב האשום המתוקן בתיק העקרי, ביום 28.8.11 סייע הנאשם לאחרים אשר התפרצו לבית סבתו של הנאשם, וגנבו משם סכום של 180,000 ש"ח, חסכוניות חייו של דודו אשר התגורר שם. חלקו של הנאשם בסיוע להתפרצות והגניבה התבטא בהעברת מפתח הבית לאחרים, אשר התפרצו אליו. עוד עולה מכתב האשום, כי המתפרצים חלקו את שלל הגניבה עם הנאשם.

על פי עובדות כתב האשום בתיק אותו צרף הנאשם, ביום 30.7.09 תקף הנאשם יחד עם שניים אחרים אדם אחר. הנאשם וחבריו הכו את המתלונן בעודו ישוב במכוניתו ואז משכו אותו מהרכב ותקפו אותו באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו בעודו מוטל ארצה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לקרבן שטפי דם, שריטות וחבלות בצווארו וגבו.

הודאת הנאשם בתיק הסיוע להתפרצות באה במסגרת הסדר טעון שהושג לאחר שנשמעו כל ראיות המאשימה. במסגרת ההסדר הוסכם כי הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסכום של 60,000 ש"ח, אך ללא כל הסכמה אחרת לענין העונש.

גם ביחס לתיק האלימות אין בין הצדדים הסכמה לענין העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת העבירות ופגיעתן בקרבנותיהן. לאור אלה עתרה להשית על הנאשם בגין שני האשומים עונש של 25 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאת הנאשם, גילו ונסיבות חייו כפי שעלו מתסקירי שירות המבחן. ביחס לתיק האלימות טען,

כי לו היה נדון עליו לבדו, היתה הסכמה עם המאשימה כי יושת עליו עונש של מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור (טענה דומה של הסניגור נרשמה בפרוטוקול הדין באותו תיק, אך ללא אישור מטעם המאשימה).

לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

אישום הסיוע להתפרצות

הנאשם סייע לאחרים להתפרץ לבית סבתו, שם התגורר דודו אשר החזיק בבית את חסכוניו חיי - סכום של 180,000 ש"ח במזומן. הנאשם ידע על הכסף אשר הוחזק בבית, בשל קרבת המשפחה לקרבת העבירה וכך גם השיג את המפתח לבית. חמרתה של העבירה היא בשני מישורים:

המישור הראשון הוא הנזק הכספי הניכר אשר נגרם לקרבן העבירה, אשר אבד את כל חסכוניו חיי. דודו של הנאשם, המתלונן ש. ש., העיד לפני. מעדותו עלה, כי הכסף שנגנב ממנו הוא חסכוניו מעבודתו בניקיון לאורך שנים, אותו החזיק בביתו. בעת שהעיד ניכרה עליו השפעתה הקשה של גניבת חסכוניו. גם ממכתב שהוגש מטעמו בשלב הטעונים לעונש עלתה הפגיעה שנגרמה לו.

מישור החומרה השני הוא המעילה הקשה באמון אשר נתן בנאשם על ידי בני משפחתו, אשר אפשרו לו גישה למפתח הבית וחשפו בפניו המידע על המצאות הכסף בבית. אם בכך לא די, ההתפרצות בוצעה בעת שבני הבית היו בשמחה משפחתית, אליו הוזמן גם הנאשם - והנאשם ניצל בציניות את צאת בני משפחת קרבן לאותה שמחה, בידעו כי ביתם ריק מאדם ויש הזדמנות לפרוץ אליו.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את הארוע הוא מאסר בפועל לתקופה שבין חצי שנה לשנתיים.

להשלמת התמונה אציין, כי נגד אברהם טובול, אשר ביצע ההתפרצות לדירה, הוגש כתב אשום (ת"פ 46171-06-12). מעורב זה הודה במיוחס לו, אך עניינו טרם הסתיים. כנגד מעורב שלישי בארוע בתחילה לא הוגש כתב אשום ורק לאחר תחילת ניהול ההליכים בתיק הוגש נגדו כתב אשום. גם ההליכים נגדו טרם הסתיימו (התיק קבוע לטיעונים לעונש ליום 29.4.14).

אישום התקיפה

הנאשם, יחד עם שניים אחרים, תקפו אדם אחר באישון לילה, בשל ויכוח. הנאשם וחבריו תקפו את הקרבן בעודו יושב במכוניתו ואז משכו אותו החוצה והכו אותו באגרופים ובעיטות בעודו מוטל על הכביש. כתוצאה נגרמו לקרבן חבלות, שריטות ושטפי דם.

אין צורך להכביר מלים על חמרתה של העבירה. פגיעתה בערכים החשובים מכל, שלמות גופו של אדם וכבודו, קשה וברורה. חברה שומרת חוק אינה אמורה להכיל התנהגות בריינית שלוחת רסן מעין זו ולא לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. התנהגות עבריינית מעין זו מחייבת תגובה ענשית הולמת ומחמירה.

מתחם העונש ההולם עבירה זו הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין חצי שנה ועד שנתיים.

להשלמת התמונה אציין, כי המאשימה הגיעה להסדר עם אחד משני המעורבים הנוספים בארוע, לפיו יגזר עליו עונש שבין של"צ למאסר בעבודות שירות, בכפוף לתסקיר שירות המבחן. עניינו טרם הסתיים (נקבע לטעונים לעונש ליום 4.5.14). ביחס למעורב השלישי המאשימה חזרה בה מהאשום.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1983. לחובתו הרשעה קודמת במעשה מגונה בקטין אשר בוצע בשנת 1999, בגינה ריצה ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, והרשעה בהונאה בכרטיס חיוב וחטיפת ארנק משנת 2007, בגינה נדון למאסר מותנה. הנאשם לא שירת בצבא ובתקופה שלפני מעצרו בתיק זה, עבד בעבודות מזדמנות ובעיריית ירושלים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל אחריות חלקית בלבד לשני האשומים בהם הורשע:

ביחס לעבירת הסיוע להתפרצות עולה, כי הנאשם מתיחס לעצמו כאל מי שחטאו הוא בכך שלא מנע ביצוע העבירה, למרות שנטל בה חלק פעיל. הערכת השירות היא, כי הנאשם ממזער ומטשטש את חלקו בארוע. השירות גם התרשם כי הנאשם הקשה במכוון על האפשרות ליצור קשר עם דודו, קרבן העבירה.

רושם דומה עלה גם ביחס לארוע האלימות. בפני שירות המבחן טען הנאשם, כי הוכה על ידי קרבן הארוע ואז הגיב באלימות - תיאור הסותר את האמור בכתב האשום בו הודה. להערכת השירות הנאשם אינו מבין את חומרת הארוע ומתיחס אליו באופן כאל ארוע "לא משמעותי".

אזכיר בהקשר זה, כי הנאשם הודה בכתב האשום המתוקן רק לאחר שנשמעה פרשת התביעה - וגם ענין זה מלמד על הקושי שלו לקבל אחריות למעשיו. אבהיר, כי אינני זוקף לחובת הנאשם נהול התיק וציינתי הענין רק לענין שאלת קבלת האחריות.

להערכת השירות מדובר באדם אשר אינו מקבל אחריות מלאה למעשיו וקיימים גורמים שונים היוצרים סיכון להשנות התנהגות עבריינית מצדו. המלצת השירות היא, להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן לשנה.

באשר לחלופי הזמן: ארוע האלימות התרחש בשנת 2009, ובשל סיבות לא ברורות ההליך החל להשמע רק בשנת 2012, בטרם צורף לתיק שלפני. ארוע ההתפרצות התרחש בשנת 2011, אף פוענח רק באמצע שנת 2012, ומאז ההליכים התנהלו בקצב סביר. חלופי הזמן במקרה זה נבע במידה ניכרת בשל כפירת הנאשם והצורך לשמוע את עדי המאשימה (יש לציין שבא כח הנאשם ניהל ההליכים באופן יעיל והוגן, תוך הסכמה דיונית להגשת מוצגים באופן שחסך שמיעת חלק מהעדים וענין זה יזקף לזכותו).

טענה אשר עלתה בפני היא הפליה בין הנאשם ובין המעורבים בתיקים האחרים: בתיק ההתפרצות ישנו מעורב שלישי אשר רק לאחר תחילת ניהול ההליכים בתיק הוגש נגדו כתב אשום ונטען כי ענין זה מקים הגנה לנאשם, בשל התנהגות המאשימה. לא ראיתי ממש בטענה זו. אכן, ניתן היה לפעול כנגד אותו מעורב באופן מהיר ויעיל יותר, אך לא ראיתי כי הדבר נבע ממניעים פסולים או שיקולים זרים של המאשימה. מכל מקום, גם לו היה פגם בהתנהלות המאשימה, הרי שהגשת האשום נגד המעורב הנוסף רפאה אותו.

עלתה גם טענה בדבר הסדר הטעון אליו הגיעה המאשימה עם מעורב נוסף בתיק האלימות: גם בעניינו של אותו מעורב טרם ניתן גזר דין, כך שאין בסיס ברור להשוואה ביניהם. ככל שהיתה הצעה להסדר טעון מקל ביחס לאותו תיק, ואין בידי

נתונים על כך, הרי שההסדר בסופו של יום לא גובש, ועל כן אינו רלוונטי לגזירת דינו של הנאשם.

למעלה מהדרוש אומר, כי לו היה מוצג לפני הסדר טעון בתיק האלימות בו המאשימה מגבילה עצמה לעונש של של"צ, ספק גדול אם הייתי מקבל ההסדר ללא נימוקים כבדי משקל - אך כאמור הסדר כאמור לא גובש ועל כן השאלה עיונית בלבד.

סיכום

לאור עברו הפלילי של הנאשם וקבלת האחריות החלקית, אעמיד ענשו ביחס לשני האשומים בצדו הבינוני - נמוך של מתחם העונש ההולם, תוך צבירת עיקר העונשים וחפיפה מסוימת ביניהם. המלצת שירות המבחן אינה מבטאת נכונה את חומרת העבירות אותן עבר הנאשם ולא ראיתי מנוס מלהשית על הנאשם עונש של מאסר משמעותי לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריח.

אכן, הוריתי על קבלת חוות דעת ממונה עבודות שירות ביחס לנאשם, אך הדבר היה בטרם צורף תיק האלימות, וכפי שצוין בפרוטוקול הישיבה, רק על מנת שיעמדו בפני מלוא הנתונים בטרם ישיבת הטעונים לעונש. הובהר לנאשם, כי אין בהזמנת חוות הדעת כדי ללמד על כוונה להסתפק בעונש של עבודות שירות.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. שנה מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 6.4.14. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים.
- ב. חמישה חדשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. פיצוי למתלונן ש. ש., עד תביעה מס' 17, בסך 60,000 ש"ח.
- ד. פיצוי למתלונן א. פ., עד תביעה מס' 1 בת"פ 11-10-26857, בסך 8,000 ש"ח.
- ה. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ד, 27 פברואר 2014, במעמד הצדדים.